

Två trötta funkisföräldrar och en flaska bubbel – men ingen sovvagn

Funkisvärlden talas det ofta om tillgänglighet av olika slag. Det ska till exempel vara möjligt för alla att åka buss och tåg, oavsett om man går, sitter i rulle eller helt enkelt bara behöver komma hemifrån ett tag. Om du undrar varför, ska jag nu berätta en av dessa anledningar för dig.

DET VAR en gång en kvinna och en man som fick en bebis. En underbar bebis med stora funktionsnedsättningar. Funkis-mamman och funkis-pappan tog hand om sin underbara unge och åren gick. Funkis-mamman och funkis-pappan ägnade all sin tid åt att få livet att fungera: hjälpmedel, skola, sjukvård, daglig verksamhet, assistans, besöken hos ortoped, sjukgymnasten och logoped, ja listan var lång på allt som skulle ordnas. Funkis-mamman och funkis-pappan fanns alltid där för sin underbara unge.

Vid ett tillfälle kunde funkis-mamman och funkis-pappan resa bort, sex mil hemifrån till Uppsala, och bo en natt på hotell. En annan gång for de till

” Funkis-mammor och funkis-pappor behöver ibland komma iväg på egen hand. Inte för att slippa ifrån sin familj och sitt ansvar, utan för att orka med det.

ILLUSTRATION: ERIK DOMELLOF

Västerås. Men ärligt talat sov de mest, för det var så skönt att kunna sova en hel natt.

MEN SÅ – när den underbara ungen var 23 år skulle funkis-mamman och funkis-pappan resa bort på egen hand. Utomlands! I fyra dagar. Otroligt! Skulle det ens vara möjligt? Ja, tågresan till Berlin bokades. Hemma var det ett väldigt bestyr med att planera för assistenter som skulle vara med den underbara ungen. Det fanns vikarier om någon skulle bli sjuk. Det gjordes bildscheman och andra förberedelser så att den underbara ungen inte skulle bli orolig eller ledsen. Funkis-mamman och funkis-pappan ordnade matsäcken som de skulle äta på tu man hand, i sovvagnen. Till och med en

flaska bubbel. Det var som en dröm. Nästan för bra för att vara sann.

Kvällen före avresan, fick funkis-mamman och funkis-pappan ett sms från SJ: ”Er sovvagn finns tyvärr inte med i tågsetet. Ni ombuds kontakta SJ:s kundtjänst för återbetalning eller ombokning.” Poff! Så var drömmen om resan borta. Som vattnet rinner mellan fingrarna. Som dimman som skingras. Kvar var hotellboken i Berlin, biljetterna till teatern på lördagskvällen och en massa planer.

NU UNDRAR funkis-mamman och funkis-pappan varför Statens Järnvägar inte vet hur många

sovvagnar de har och hur man sätter ihop dem till ett tåg. Satt generaldirektören där på kvällen och räknade på sina fingrar och insåg att 2+7 ju inte är 10 utan bara 9 och då saknas en vagn. Men det gör inget, tänkte han. Vi skickar ett sms till de som skulle åka i den vagnen och säger att de inte kommer med. De kan väl åka en annan gång istället.

Funkis-mammor och funkis-pappor behöver ibland komma iväg på egen hand. Inte för att slippa ifrån sin familj och sitt ansvar, utan för att orka med det. De behöver få vila och samla kraft. SJ å sin sida behöver tydligen en grundkurs i tågklarering, gärna i kombination med en tillgänglighetskurs. ●